CZU: 343.541:343(478)(094.4) **DOI: https://doi.org/10.5281/zenodo.12154612**

ASPECTE PRACTICE PRIVIND CALIFICAREA INFRACȚIUNILOR PRIVIND VIAŢA SEXUALĂ ÎN CONTEXTUL NOILOR AMENDAMENTE LA CODUL PENAL

Galan Doina-Cezara

audient la funcţia de procuror în cadrul, Institutului Naţional al Justiţiei,
asistent universitar în cadrul Universităţii de Stat din Moldova,
asistent universitar în cadrul Institutului de
Ştiinţe Penale şi Criminologie Aplicată
ORCID: 0009-0009-8610-353X

As a result of a recent amendment, the Criminal Code of the Republic of Moldova was supplemented with art.132² which provides the consent of the sexual victim. The Criminal Code divides sexual crimes into two categories. In the context, it is about sexual crimes committed without the consent of the victim, including art.171, art.172, art.173 and 175¹ of the Criminal Code and sexual crimes that includes the consent of the victims as art.174 and art.175 of the Criminal Code. In the content of this article, we aimed to elucidate some aspects of qualification through as a retrospective on each article of the Criminal Code that criminalizes the sexual crimes.

Keywords: *consent, sexual crimes, sexual intercourse, sexual act, consensual sexual act, non-consensual sexual act.*

Introducere

Noile modificări ale Codului penal au trezit o serie de probleme de calificare. În vederea elucidării unor aspecte ale infracţiunilor privind viaţa sexuală ne-am propus să analizăm infracţiunile privind viaţa sexuală prin prisma practicii judiciare.

În prim caz infracţiunea de viol prevăzută de art.171 din Codul penal a îmbrăcat o nouă formă.

Până la intrarea în vigoare a Legii nr. 316/2022 [1], art. 171 din Codul penal în varianta tip avea următorul conţinut: *„Articolul 171. Violul -(1) Violul, adică raportul sexual săvârşit prin constrângere fizică sau psihică a persoanei sau profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra ori de a-şi exprima voinţa”.*

După intrarea în vigoare a Legii nr. 316/2022 [1], art. 171 din Codul penal în varianta tip are următorul conţinut: *„Articolul 171. Violul- (1) Violul, adică actul sexual neconsimțit.*

Comparând cele două versiuni ale art. 171 din Codul penal, remarcăm că în conformitate cu prevederile actuale ale Codului penal infracţiunea de viol

este privită sub prisma unui act sexual şi nu a unui raport sexual după cum era până la modificare.

În redacţia Codului penal autohton art. 132² prevede noţiunile de „*acte sexuale sau acţiuni cu caracter sexual neconsimţite”.* [2]

Astfel, potrivit art.132² alin.(1) din Codul penal „*Prin act sexual se înţelege acţiunea de penetrare vaginală, anală sau orală de natură sexuală cu orice parte corporală sau obiect*”. [2]

În contextul noilor reglementări în legea penală, violul reprezintă potrivit art.171 alin.(1) din Codul penal „*actul sexual neconsimţit*”. Raportând art.171 alin.(1) din Codul penal la art. 132² al aceluiaşi cod, rezultă că violul este un act sexual care se poate realiza prin următoarele modalităţi alternative: acţiunea de penetrare vaginală, anală sau orală de natură sexuală cu orice parte corporală sau obiect.

Conform art.133² alin.(3) din Codul penal: „*Se consideră neconsimţit actul sexual sau acţiunea cu caracter sexual care este însoţită de o constrângere fizică sau psihică, aplicată victimei ori altei persoane, sau în care se profită de imposibilitatea persoanei de a se apăra sau de a-şi exprima voinţa*”. [2]

Analiza cauzelor practice ce vizează infracţiunile privind viaţa sexuală conform noilor amendamente la Codul penal

În acest sens, o să analizăm conţinutul unei speţe din practica judiciară calificată până la apariţia noilor modificări ale Codului penal şi după apariţia modificărilor şi anume: Sentinţa Judecătoriei Buiucani din 29 iulie 2022, dosar nr. 1-1651/2022.[3]

*„X prin acţiunile sale intenţionate a comis violul, adică raportul sexual săvârşit prin constrângere fizică a persoanei, profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra ori de a-şi exprima voinţa, în următoarele circumstanţe: la 15 mai 2022, aproximativ la orele 00.30 min., în timp ce se afla în proximitatea adresei amplasată pe strada ***, a observat-o pe Y, care se deplasa din direcţia sectorului Botanica spre direcţia sectorului Centru din mun. Chişinău, unde acţionând cu intenţie directă, urmărind scopul întreţinerii rapoartelor sexuale cu aceasta, dându-şi seama de caracterul prejudiciabil al acţiunilor sale, prevăzând urmările şi dorind în mod conştient survenirea acestora, s-a apropiat din spate, a apucat-o cu o mână de gură acesteia iar cu o a doua mână a apucat-o de păr şi forţat a târât-o în fâşia forestieră din adiacenţă, după care aplicând în continuare forţa fizică, a lovit-o pe aceasta cu o piatră în regiunea capului şi prin constrângere fizică şi psihică, fiind conştient că lezează relaţiil sociale cu privire la inviolabilitatea sexuală şi libertatea sexuală a lui Y, i-a ordonat să se dezbrace*

acesteia, după care a întreținut cu aceasta un raport sexual forțat în formă normală.

Astfel, X prin acțiunile sale intenționate a comis violul, adică „ raportul sexual săvârșit prin constrângere fizică a persoanei, profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra ori de a- și exprima voința ”, - infracțiune prevăzută de art. 171 alin. (1) din Codul penal.

Tot el, în continuarea acțiunilor sale infracționale, după întreținerea cu Y a raportului sexual forțat în formă normală, acționând cu intenție directă, urmărind scopul satisfacerii poftei sexuale în forme perverse, constrâng-o fizic și psihic pe Y, a întreținut cu aceasta contrar voinței ei un raport sexual în formă anală, după care i-a ordonat lui Y să întrețină cu el un raport sexual în formă orală.

Astfel, X prin acțiunile sale intenționate a comis (acțiuni violente cu caracter sexual, adică „ satisfacerea poftei sexuale în forme perverse, săvârșite prin constrângere fizică sau psihică a persoanei ori profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra sau de a-și exprima voința ”, - infracțiune prevăzută de art. 172 alin. (1) din Codul penal”.

Prin prisma reglementărilor legii penale anterioare, fapta dată constituia un concurs de infracțiuni între art.171 „Violul” și art.172 „Acțiuni violente cu caracter sexual”.

La momentul de față, consecința a faptului că violul este un act sexual și nu un raport sexual în forma sa normală, legislația autohtonă prevede faptul că violul se poate realiza prin următoarele modalități alternative: acțiunea de penetrare vaginală, anală sau orală de natură sexuală cu orice parte corporală sau obiect.

Așadar, în exemplul speței de mai sus avem o singură infracțiune de viol care este realizată prin mai multe modalități ale laturii obiective și anume: acțiunea de penetrare vaginală, anală și orală, comise cu o intenție unică, având un scop unic de satisfacere a poftei sexuale.

În acest sens, în prezența unei intenții unice care stă la baza ambelor penetrări, nu este admisibilă soluția unui concurs de infracțiuni.

Sub alt spectru o să analizăm în continuare încriminarea infracțiunii prevăzute de art.172 din Codul penal și anume: *„Acțiunile cu caracter sexual neconsimțite”.*

În corespundere cu alin.(1) al art.132^2 *„Prin act sexual se înțelege acțiunea de penetrare vaginală, anală sau orală de natură sexuală cu orice parte corporală sau obiect*”. Alin.(2) al aceluiași articol specifică *„Prin acțiuni cu caracter sexual se înțelege orice alte modalități de obținere a unei satisfacții sexuale decât cele*

indicate la alin. (1), precum şi alte acțiuni decât cele care intră sub incidenţa art. 173 şi 287 din prezentul cod sau a art. 354 din Codul contravenţional”.

Acțiunile cu caracter sexual, spre deosebire de actul sexual sunt modalităţi de obţinere a unei satisfacţii sexuale în altă formă decât modalităţile de realizare a violului precum şi alte acţiuni decât cele care intră sub incidenţa art. 173 şi 287 din prezentul cod sau a art. 354 din Codul contravenţional.

Dacă vom compara cele două versiuni ale art. 172 din Codul penal până şi după apariţia noilor modificări, vom putea remarca că în alineatul (1) art.172, sintagma „*Acţiunile cu caracter sexual neconsimţite*” a substituit textul „*Homosexualitatea sau satisfacerea poftei sexuale în forme perverse, săvârşite prin constrângere fizică sau psihică a persoanei ori profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra sau de a-şi exprima voinţa*”.

În această ordine de idei, pentru a fi în prezenţa unei calificări ale acţiunilor cu caracter sexual neconsimţite sunt necesare trei condiţii pe care trebuie să le îndeplinească acţiunea principală din cadrul infracţiunii prevăzute la art. 172 din Codul penal:

1) presupune obţinerea unei satisfacţii sexuale prin contactul – nemijlocit sau prin intermediul unui obiect – cu corpul victimei;

2) nu reprezintă un act sexual în sensul alin. (1) art. 132^2 din Codul penal.

3) nu intră sub incidenţa art. 173 şi 287 din Codul penal sau a art. 354 din Codul contravenţional.

În acest sens, acțiunea principală din cadrul infracţiunii, prevăzute la art. 172 din Codul penal, se poate exprima, de exemplu, în: contactul dintre organele genitale sau dintre organele genitale şi orice alte părţi corporale sau orice obiecte; masturbare în lipsa penetrării; actul oralo-genital, dacă acesta nu implică penetrare; săvârşirea unor fricţiuni cu membrul viril în spaţiul dintre mamelele persoanei de sex feminin, coapsele, umărul şi gâtul ei, ori pe suprafaţa abdomenului acesteia, etc.[4]

Referitor la acest compartiment am putea raporta următorul exemplu din practica judiciară.

„*X şi Y pe data de 27 ianuarie 2021, în jurul orei 06.00, aflându-se în incinta saunei amplasată pe str. Căuşeni 17, mun. Chişinău, urmărind intenţia satisfacerii necesităţii sexuale, cu scopul de a o determina la raporturi sexuale pe Z, prin manifestarea unui comportament fizic şi verbal, care lezează demnitatea persoanei, au purtat cu ea discuţii cu caracter obscen, s-au dezbrăcat în faţa acesteia de haine, au atins-o în zone intime, creându-i o atmosferă neplăcută şi umilitoare*”.[5]

Conducându-se de prevederile Codului penal până la apariția noilor modifică, instanța de judecată a calificat acțiunile făptuitorilor conform art. 173 din Codul penal.

La caz, potrivit noilor modificări ale Codului penal, acest exemplu ar cădea sub egida art.172 alin.(1) lit. d) *„Acțiunile cu caracter sexual neconsimțite săvârșite de două sau mai multe persoane”.* O explicație în acest sens, se va vedea în textul care urmează.

În continuare o să examinăm următorul exemplu din practica judiciară.

„X, în perioada de timp începând cu luna decembrie 2016 și până la 22 iulie 2017, dată la care minora Y a atins vârsta de 16 ani, continuându-și acțiunile criminale, urmărind scopul satisfacerii poftei sexuale, acționând intenționat și contrar faptului că cunoștea cu certitudine că ultima este minoră și nu a atins vârsta de 16 ani, profitând de faptul că victima este o persoană minoră pe care o putea manipula cu ușurință, a întreținut regulat cu aceasta mai multe raporturi sexuale firești, precum și acțiuni perverse manifestate prin acte oralo-genitale, adică introducerea membrului său viril (penisul) în cavitatea bucală a victimei, acțiuni prin care a adus atingere dezvoltării social-morale ale victimei minore.

Acțiunile lui X de către organul de urmărire penală au fost încadrate în prevederile art. 174 alin.(1) Cod penal: ,,Raportul sexual altul decât violul, actele de penetrare vaginală, anală sau bucală și altele, comise asupra unei persoane despre care se știa cu certitudine că nu a împlinit vîrsta de 16 ani”.

Prin prisma Legii penale vechi, calificarea infracțiunii în cauză este una corectă. Dacă raportăm aceeași speță la prevederile Codului penal actual vom avea o avea o calificare asemănătoare.

Acțiunile lui X, la momentul de față se vor încadra în prevederile art. 174 alin.(1) Cod penal: **„***Actul sexual consimțit, săvârșit cu bună știință cu o persoană care nu a împlinit vârsta de 16 ani*”.

Așadar, spre deosebire de versiunea anterioară a art. 174 din Codul penal, cea în vigoare conține trei alineate. În alin. (1) art. 174 CP RM, textul „*Raportul sexual altul decât violul, actele de penetrare vaginală, anală sau bucală și altele, comise asupra unei persoane despre care se știa cu certitudine că nu a împlinit vârsta de 16 ani” a fost substituit prin textul „Actul sexual consimțit, săvârșit cu bună știință cu o persoană care nu a împlinit vârsta de 16 ani*”. [2]

În context, legiuitorul moldav a ținut cont inclusiv de prevederile Convenției de la Lanzarote, statele părți vor lua măsuri legislative necesare pentru a asigura incriminarea „*a) activității sexuale cu un copil care, potrivit prevederilor în vigoare ale dreptului național, nu a împlinit vârsta legală pentru viața sexuală. În scopul aplicării paragrafului 1, fiecare parte va decide vârsta*

până la care este interzisă desfășurarea de activități sexuale cu un copil. Prevederile paragrafului 1, lit. a) nu se aplică activităților sexuale consimțite între minori". [6]

Conform pct. 4, 19 ale Hotărârii Plenului Curţii Supreme de Justiţie nr. 17 din 07.11.2005 despre practica judiciară în cauzele din categoria infracţiunilor privind viaţa sexuală. „*În conformitate cu art. 174 CP se califică actul sexual consimțit cu o persoană care nu a atins vârsta de 16 ani, în cazul în care a existat consimțământul victimei la aceste acțiuni. ... actele săvârşite cu o persoană de vârstă fragedă al cărei consimțământ nu are valoare juridică, deoarece nu înțelege semnificația celor ce i se întâmplă, se califică nu conform art. 174 CP, ci potrivit art. 171 alin. (3) lit. b) sau art. 172 alin. (3) lit. a) CP*". [10]

În continuare este prezentat următorul capitol infracțional.

„*X, în perioada de timp luna decembrie 2016 până la 22 iulie 2017, dată la care minora a atins vârsta de 16 ani, continuându-şi acțiunile criminale, urmărind scopul satisfacerii poftei sexuale, acționând intenționat şi contrar faptului că cunoştea cu certitudine că ultima este minoră şi nu a atins vârsta de 16 ani, profitând de faptul că victima este o persoană minoră pe care o putea manipula cu uşurință, a întreprins în privința acesteia acțiuni perverse, manifestate prin inițierea şi purtarea unor discuții cu caracter obscen referitor la raporturile sexuale, precum şi punerea la dispoziția victimei a unor materiale pornografice cum ar fi imagini video şi filme porno, în scopul de a o convinge şi determina pe Y să întrețină cu el relații sexuale şi acțiuni perverse similare celor care erau redate în conținutul acelor materiale pornografice, acțiuni prin care i-a creat victimei minore un disconfort şi i-a adus atingere integrității şi dezvoltării social-morale ale victimei*".

Aceste acţiuni a lui X de către organul de urmărire penală au fost încadrate în prevederile art. 175 Cod penal: „*Acțiuni perverse săvârşite faţă de o persoană despre care se ştia cu certitudine că nu a împlinit vârsta de 16 ani, constând în exhibare, atingeri indecente, discuţii cu caracter obscen sau cinic purtate cu victima referitor la raporturile sexuale, determinarea victimei să participe ori să asiste la spectacole pornografice, punerea la dispoziţia victimei a materialelor cu caracter pornografic, precum şi în alte acţiuni cu caracter sexual*".

La momentul actual fapta dată se va încadra în prevederile art. 175 din Codul penal adică **„***Acțiunile cu caracter sexual consimțite, săvârşite cu bună ştiinţă cu o persoană care nu a împlinit vârsta de 16 ani”.*

Întrebarea ce poate apărea în practica judiciară este de ce la calificare nu se reţine art.173 din Codul penal însă se reţine art.175 al aceluiaşi Cod?

Explicaţia este foarte simplă, spre deosebire de art.175 CP, art.173 CP prevede săvârşirea infracţiunii inclusiv prin luarea în considerare a acţiunilor adiacente.

Astfel, art. 173 alin.(1) CP stipulează „*Hărţuirea sexuală are următorul conţinut „Hărţuirea sexuală, adică pretinderea unui act sexual sau a unei alte acţiuni cu caracter sexual prin comportamentul fizic, verbal sau nonverbal, dacă prin aceasta se creează o atmosferă neplăcută, ostilă, degradantă, umilitoare, discriminatorie sau insultătoare pentru victimă, săvârşită profitând de starea de dependenţă a victimei sau prin ameninţare, cu condiţia că fapta nu întruneşte elementele violului sau ale acţiunilor cu caracter sexual neconsimţite*”

Însuşi noţiunea de hărţuire, în sine nu prevede o acţiune cu caracter sexual consimţit.

Or, potrivit dicţionarului explicativ al limbii române, noţiunea de hărţuire presupune „*A necăji pe cineva cu tot felul de neplăceri, probleme, întrebări etc., a nu lăsa în pace pe cineva*”. [7]

Nu în ultimul rând, spre deosebire de art.175 CP, art.173 CP, prevede întrunirea a unor acţiuni adiacente, şi anume profitarea de starea de dependenţă a victimei sau ameninţarea.

În speţa enunţată mai sus, fapta nu s-a încadrat în latura obiectivă a infracţiunii prevăzute la art.173 CP.

În continuare urmează să analizăm următorul exemplu din practica judiciară care se referă la infracţiunea prevăzută de art. 175[1] CP şi anume „Ademenirea minorului în scopuri sexuale”.

Art.175[1] alin.(1) din Codul penal denotă „*Propunerea, convingerea, manipularea, ameninţarea, promisiunea de a oferi avantaje sub orice formă, efectuate inclusiv prin intermediul tehnologiilor informaţionale sau comunicaţiilor electronice, în vederea stabilirii unei întâlniri cu un minor, inclusiv prin intermediul reţelelor de comunicaţii electronice, cu scopul săvârşirii împotriva acestuia a oricărei infracţiuni privind viaţa sexuală, dacă aceste acţiuni au fost urmate de fapte materiale care conduc la o astfel de întâlnire*”.

La caz avem următorul exemplu din practica judiciară, dosarul nr. (12-1-31486-28052019) Sentinţa din 22 noiembrie 2022, Judecătoria Chişinău (sediul Buiucani) [8]

„*X în perioada de timp 30 ianuarie - 01 februarie 2019, aflându-se în sectorul Râşcani din mun. Chişinău, acţionând cu intenţie directă, urmărind scopul ademenirii în scopul sexuale a cet. Y, despre care ştia cu certitudine că este minoră, a făcut cunoştinţă cu ultimul la 30 ianuarie 2019 în apropierea gimnaziului „Taras Şevcenko”, amplasat pe str. Miron Costin, 24 din mun.*

Chișinău, i-a propus și i-a promis oferirea avantajelor sub formă de mijloace bănești în valoare de 50 euro, cu scopul satisfacerii poftei sexuale în formă perversă. Întru atingerea scopului său criminal, X, prin intermediul comunicărilor telefonice a stabilit întâlnire cu minorul Y în sectorul Râșcani pentru data de 01.02.2019. Ulterior, tot X s-a întâlnit cu Y, în apropierea magazinului nr. 1 de unde ambii, la propunerea lui X, s-au deplasat în fâșia forestieră, amplasată în apropierea magazinului nominalizat, unde X intenționa să satisfacă pofta sexuală în formă perversă în privința minorului Y, și aflându-se la o distanță de aproximativ 20 metri de la drum, X nu și-a dus intențiile sale criminale până la capăt, deoarece au fost urmăriți și stopați de către angajații poliției”.

Lui X i s-a imputat săvârșirea infracţiunii prevăzute de art. 175[1] alin. (1) Cod penal – „*ademenirea minorului în scopuri sexuale, adică propunerea și promisiunea de a oferi avantaje sub orice formă, efectuate inclusiv prin intermediul comunicațiilor electronice vederea stabilirii unei întâlniri cu un minor, cu scopul săvârșirii împotriva acestuia a oricărei infracțiuni privind viața sexuală*”. [2]

Calificarea infracţiunii pornește în primul rând de la latura subiectivă care este specifică atitudinii psihice a făptuitorului față de fapta comisă și urmările acestei fapte. La cazul nostru, intenţia făptuitorului a fost de obține o satisfacție sexuală profitând în mod conștient de credulitatea minorului precum și de imposibilitatea ei de a percepe în mod just importanţa celor realizate de făptuitor în raport cu ea, inclusiv de imposibilitatea ei de a se apăra și de a consimți în mod valabil, implicarea minorului în careva raporturi sexuale, fapt care a determinat pe Y să accepte, realizarea de către X a unor acțiuni orientate nemijlocit spre efectuarea unui act sexual cu acesta.

În atare circumstanţe scopul făptuitorului a fost anume de a-și satisface pofta sexuală printr-un act sexual, care în varianta Codului penal până la modificări reprezenta un act în formă perversă prevăzut de art.172 CP. Faptul că scopul inițial nu a fost realizat până la capăt din cauze independente de voinţa făptuitorului, rezultă o fază de tentativă la una din art.171-175, în dependenţă de existenţa consimţământului victimei în concurs cu art. 175[1] alin. (1) Cod penal în formă consumată.

În această ordine de idei Sergiu Brînza a precizat „*Totuși, nu se poate trece cu vederea că, în cazul unei victime de vârstă fragedă, făptuitorul ar fi interesat mai degrabă să profite de imposibilitatea acesteia de a se apăra sau de a-și exprima voinţa, decât să influenţeze asupra ei pe calea amenințării, constrângerii sau șantajului. Aceasta întrucât nu întotdeauna o victimă de vârstă fragedă are suficient discernământ pentru a percepe adecvat mesajul conținut în amenințare,*

constrângere sau şantaj. Dacă victima de vârstă fragedă este influenţată, de exemplu, pe calea profitării de imposibilitatea acesteia de a se apăra sau de a-şi exprima voinţa – în vederea determinării ei la raporturi sexuale ori la alte acţiuni cu caracter sexual nedorite – atunci art.173 CP RM nu este aplicabil. În aceste condiţii, răspunderea urmează a fi aplicată conform lit.b) alin.(3) art.171 sau lit.a) alin.(3) art.172 CP RM”. [9].

În situaţia în care victima din situaţia noastră ar avea vârsta spre exemplu de 15 ani, şi ar persista consimţământul acesteia la comitere unui act sexual care de altfel se va consuma, atunci pe lângă art.175[1] din Codul penal la calificare urmează a fi reţinut şi art.174 alin.(1) din Codul penal adică „*actul sexual consimțit, săvârşit cu bună știință cu o persoană care nu a împlinit vârsta de 16 ani”.* [2]

În cazul art.175[1] CP, scopul infracţiunii este săvârşirea oricărei infracţiuni privind viaţa sexuală.

La acest compartiment Sergiu Brînza menţionează „*Realizarea acestui scop depăşeşte cadrul infracţiunii specificate la art.175[1] CP RM. Aceasta pentru că infracţiunea privind viaţa sexuală nu este absorbită de infracţiunea prevăzută la art.175[1] CP RM. Răspunderea se aplică în baza art.175[1] CP RM, indiferent dacă şi-a găsit sau nu realizare scopul de săvârşire a oricărei infracţiuni privind viaţa sexuală*”. [9]

În altă ordine de idei, este posibil concursul dintre infracţiunea prevăzută la art.175[1] CP şi una dintre infracţiunile specificate la art.171-175 CP RM. Atestăm această posibilitate în cazul în care persoana – care propune, convinge, manipulează, ameninţă, promite să ofere avantaje sub orice formă, în vederea stabilirii unei întâlniri cu un minor, cu scopul săvârşirii împotriva acestuia a oricărei infracţiuni privind viaţa sexuală – comite ulterior o asemenea infracţiune împotriva acelui minor, precum este cazul din speţa noastră.

În cazul speţei noastre făptuitorul a depăşit cadrul legal al infracţiunii stipulate de art.175[1] din codul penal din acest considerent fapta urmează a fi încadrată potrivit regulilor concursului de infracţiuni.

Or, latura obiectivă a infracţiunii în cauză prevede „*Propunerea, convingerea, manipularea, amenințarea, promisiunea de a oferi avantaje sub orice formă, efectuate inclusiv prin intermediul tehnologiilor informaţionale sau comunicaţiilor electronice*” [2]

În situaţia noastră fapta prevăzută de art.175[1] a fost consumată odată ce făptuitorul s-a întâlnit cu victima minoră. Odată ce făptuitorul X a purces la realizarea unui act sexual consimţit sau neconsimţit depăşim în mod evident cadrul de realizare al laturii obiective a infracţiunii prevăzute de art.175[1] din

Codul penal. Chiar dacă infracţiunea de act sexual nu a fost realizată din motive independente de voinţa făptuitorului, fapta nu poate fi calificată doar sub prisma art.175^1 din Codul penal.

O astfel de calificare cum am menţionat mai sus nu încalcă principiul non bis in idem căci infracţiunea prevăzută de 175^1 a fost deja consumată.

Concluzii generale şi recomandări

După cum observăm noile modificări la codul penal lasă un loc analiză profundă asupra calificării faptelor infracţionale prevăzute de capitolul IV al Codului penal. În vederea calificării exacte a legii penale este important de a ţine cont de teoria încriminării subiective. După cum am observat în textul de mai sus, având în vedere noile amendamente la Codul penal au fost create o serie de divergenţe între practicieni în ceea ce priveşte aplicarea normei corecte. Aşadar prezentul studiu vine ca o reflectare teoretico-practică în partea ce vizează aspectele juridico-penale de calificare a infracţiunilor privind viaţa sexuală.

Referinţe:

1. Legea nr. 316 din 22.07.2022 pentru modificarea unor acte normative (asigurarea drepturilor victimelor în cazul infracţiunilor privind viaţa sexuală şi violenţa în familie). În: Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2022, nr. 394-400.
2. Codul penal al Republicii Moldova. În: Monitorul Oficial al Republicii Moldova, 2002, nr. 128-129.
3. Sentinţa Judecătoriei Chişinău, sediul Buiucani din 29 iulie 2022, dosarul nr. 1-1651/2022, [Accesat 23.11.2023]. Disponibil: https://jc.instante.justice.md/ro/pigd_integration/pdf/82b34950-e636-4628-81f1724bd9b7b710?fbclid=IwAR1zu4eo 94qGgXWy4tr7Fce4Har9YGosXUGRfSyhpoauQtGFEk6CssqNai0
4. BRÎNZA, S., STATI, V., TAMAZLÎCAR, A. Violul şi acţiunile cu caracter sexual neconsimţite: o abordare din perspectiva Legii nr. 316/2022 [Accesat 25.09.2023].Disponibil: https://juridicemoldova.md/16379/violul-si-actiunile-cu-caracter-sexual-neconsimtite-o-abordare-din-perspectiva-legii-nr-316-2022.html
5. Sentinţa Judecătoria Chişinău, sediul Buiucani din 10 august 2021, dosarul nr.1-553/2021, [Accesat 28.11.2023]. Disponibil: https://jc.instante.justice.md /ro/pigd_integratio n/pdf/e31506a3-2d50-48ca-a72d-2fe25c052fc6
6. Convenţia Consiliului Europei pentru protecţia copiilor împotriva exploatării sexuale şi a abuzurilor sexuale din 25 octombrie 2007 (Convenţia de la Lanzarote), art. 18, [Accesat 23.11.2023]. Disponibil: https://rm.coe.int/16804 6e1d9
7. https://dexonline.ro/definitie/h%C4%83r%C8%9Buire, [Accesat 23.11.2023]

8. Sentința Judecătoria Chișinău sediul Buiucani din 22 noiembrie 2022, dosarul nr.(12-1-31486-28052019), [Accesat 28.11.2023]. Disponibil https://jc.instante.justice.md/ro/pigd_ integration/pdf/6aea533c-3992-4e89-b915-c429a85dfa49
9. BRÎNZA, S. Infracţiunile prevăzute la art.173-175[1] CP în lumina ultimelor amendamente operate în legea penală. În: Revistă Ştiinţifică a Universităţii de Stat din Moldova, 2013, nr.3(63), Drept ISSN 1814-3199 131, Seria „Științe sociale”, pag.131-141.
10. Hotărârea Plenului Curţii Supreme de Justiţie nr. 17 din 07.11.2005 despre practica judiciară în cauzele din categoria infracţiunilor privind viaţa sexuală.